

Razstava Hermanov bonton, ki je na ogled v edinem slovenskem otroškem muzeju, je namenjena vsem generacijam.

Foto: Egon Horvat

Frami: Osrednja knjižnica Celje

Lepo mesto

3. decembra bomo na medinstitucionalni razstavi v MnZC predstavili bogato 150-letno zgodovino celjskega turističnega društva, najstarejšega tovrstnega društva v slovenskem prostoru. **>> 3, 4**

Foto: Egon Horvat

Brane Piano

Brane Piano, angažiran Celjan, ki nove trende v muzeologiji spremlja od blizu in z navdušenjem. **>> 5**

Foto: Nina Sovdat

»Srebro malega človeka«

Kositrnih izdelkov iz 18. in prve polovice 19. stoletja se je prijel vzdevek »srebro malega človeka«, saj so bili s svojim sijajem podobni srebru, obenem pa cenejši. **>> 3**

Obisk v muzeju

Stane Rozman,
direktor
Pokrajinskega
muzeja Celje

Foto: Gregor Katič

Pokrajinski muzej Celje je drugi najstarejši muzej v Sloveniji. Ustanovili so ga meščani Celja, ki so bili ponosni na dediščino mesta. V njem so dobili prostor ostanki antične Celeie, ki so bili pred tem odpeljani v graške ali dunajske muzeje. Muzej je vodilo Muzejsko društvo, ki je svoje zbirke razstavljalo na današnjem Glavnem trgu. Po končani II. svetovni vojni je mestna oblast muzeju namenila prostore Stare grofije, v kateri je bil v letu 1926 odkrit znameniti Celjski strop. S prenovno Stare grofije je muzej dobil ustrezne razstavne prostore in tako kot ob odprtju leta 1882 so bili Celjani tudi tedaj ponosni na svoj muzej.

Z leti je navdušenje Celjanov nad domačimi muzejskimi zbirkami počasi plahnelo in v muzej so pogosteje kot domačini prihajali turisti. Število obiskovalcev je ostajalo iz leta v leto približno na enakem nivoju. Trend se je spremenil, ko smo v Celju odprli razstavišče Celeia – mesto pod mestom, na novo postavili razstavo o Almi Karlin in obiskovalcem odprli Knežji dvor. Moderne muzejske postavitve so bile nagrajene tako s strani muzejske stroke kot tudi s strani obiskovalcev. Če nam je stroka namenila različne strokovne nagrade, so mi osebno celo bolj pri srcu pohvale naših obiskovalcev. Užitek je videti nasmejane obraze maturantov, ki se ob obletnici mature zberejo pred svojo staro šolo in se potem podajo na ogled muzeja. Pa pogled na zadovoljne gostitelje, ki svoje goste pripeljejo v muzej, na katerega smo Celjani lahko ponosni.

V letu 2022 bomo praznovali 140 let, odkar je mesto Celje ustanovilo Mestni muzej. Ob častitljivi obletnici se bomo potrudili, da bomo z nekaterimi novostmi (novo razstavišče z rimskimi freskami na Muzejskem trgu, ureditev lapidarija in izgradnja dvigala pri Stari grofiji, letne vstopnice za Celjane ...) naš muzej še bolj približali meščankam in meščanom. Zato, drage Celjanke in Celjani, vljudno vabljeni tako v Staro grofijo kot Knežji dvor, kjer boste začutili utrip mestne zgodovine, kot je nima nobeno drugo slovensko mesto.

Rozman Stan

Kositrno posodje iz zbirk
Pokrajinskega muzeja Celje

ZLOŠČENO
DO
VISOKEGA
SIJAJA

NOVA
OBČASNA RAZSTAVA
IN RAZSTAVNI KATALOG

m n z c

muzej novejšje zgodovine | celje

Muzej novejšje zgodovine Celje,

Prešernova ulica 17, Celje

Stalne razstave **Živeti v Celju, Otroški muzej Hermanov brlog, Fotoatelje in galerija Pelikan**

Razlagova ulica 5, Celje

Odprto: torek–petek od 9.00 do 17.00 (Fotoatelje in galerija Pelikan do 13.00), sobota od 9.00 do 13.00, nedelja in prazniki od 14.00 do 18.00 (Fotoatelje in galerija Pelikan samo po predhodni najavi vsaj 48 ur prej)

Zaprto: ob ponedeljkih, 1. in 2. januar, velikonočna nedelja, 1. in 2. maj, 1. november, 25. in 31. december

Stari pisiker, Prešernova ulica 20, Celje

(ogled po predhodni najavi)

Občasne razstave: **Hermanov bonton** (Otroški muzej),

»Služimo narodu«: **Spomini slovenskih vojakov**

JLA (Galerija, do 31. oktobra), **Lepo mesto: 150 let turističnega društva Celje** (Galerija, 3. december 2021–28. februar 2022), **Obrazi** (Fotoatelje in galerija Pelikan)

www.muzej-nz-ce.si

Razstavišče Stara grofija, Muzejski trg 1, Celje

Stalne razstave: **Kulturnozgodovinska razstava, Od gotike do historicizma po korakih** (prilagojeno za osebe z okvaro vida), **Alma M. Karlin Poti, Lapidarij** (zaprt zaradi obnove)

Občasne razstave: **Dr. Juro Hrašovec – prvi slovenski župan Celja, Zloščeno do visokega sijaja. Kositrno posodje iz zbirk Pokrajinskega muzeja Celje**

Razstavišče Knežji dvorec, Trg Celjskih knezov 8, Celje
Stalne razstave: **Celeia – mesto pod mestom, Grofje Celjski, Od šivanke do zvezd** (prazgodovina)

Občasne razstave: **Od groba do groba – načini pokopa skozi čas, Kaj počne tukaj samuraj? Vzhodnoazijski predmeti v zbirki Pokrajinskega muzeja Celje**

Odprto november–februar: torek–petek od 10.00 do 16.00, sobota od 9.00 do 13.00; zaprto: ob ponedeljkih, nedeljah in praznikih

Odprto marec–oktober: torek–nedelja od 10.00 do 18.00; zaprto: ob ponedeljkih in praznikih

www.pokmuz-ce.si

CELJSKE MUZEJSKE NOVICE

20. oktober 2021

ISSN 1855-8631

Izdajatelj: Muzej novejšje zgodovine Celje in Pokrajinski muzej Celje

Odgovorna urednika: dr. Tonček Kregar in Stane Rozman

Glavna urednica: dr. Marija Počivašek

Uredniški odbor: dr. Tonček Kregar, dr. Marija Počivašek, Stane Rozman, Urška Repar, Nataša Žmaher

Oblikovna zasnova: Metka Vehovar Piano, Inspiro d.o.o.

Računalniški prelom: Počivašek, d.o.o.

Lektoriranje: Špela Kregar

Naklada: 14.000

Tisk: Dikplast, Celje

Časopis Celjske muzejske novice je brezplačnik, ki izhaja dvakrat letno in je namenjen seznanjanju najširše javnosti z delom muzejev.

Oblikovanje: Iuri Repar

Hermanova galerija

V Muzeju novejše zgodovine otroke med 6. in 12. letom že četrto leto vabimo k sodelovanju na mednarodnem razpisu za likovna dela otrok z naslovom Hermanova galerija, s katerim nadaljujemo tradicijo Zavoda za ustvarjalni razvoj. Likovni razpis tako letos obstaja že četrto stoletja. V preteklih štirih letih je na razpis prispelo več kot 1500 likovnih del z vsega sveta. Nagrajena dela so na ogled v Otroškem muzeju Hermanov brlog. Letošnja tema je Iz sveta igrač, razpis in pogoji sodelovanja pa so objavljeni na spletni strani muzeja. **U. R.**

Hrani Muzej novejše zgodovine Celje

Kopalcji na Savinji, prva četrtina 20. stoletja

Lepo mesto

Decembra bomo na medinstitucionalni razstavi v Muzeju novejše zgodovine Celje v sodelovanju s Pokrajinskim muzejem Celje, Zgodovinskim arhivom Celje, Osrednjo knjižnico Celje ter Turističnim in kulturnim društvom Celje predstavili bogato zgodovino celjskega turističnega društva, najstarejšega tovrstnega društva v slovenskem prostoru. Člani društva so skozi poldrugo stoletje veseskozi skrbeli za lep izgled mesta, zasnovali so mestni park, kopališča na Savinji, prispevali so k ohranitvi in ureditvi Starega gradu (v sedemdesetih letih je bil najbolj obiskana turistična točka v Sloveniji), za promocijo mesta pa izdali številne razglednice, brošure, prospekte, vodnike in drugo literaturo o Celju in njegovi okolici, namenjene turistom in obiskovalcem Celja. **M. P.**

Zasnova: Matjaž Golber / Foto: Egon Horvat

Odkritje spominske plošče na pročelju nekdanjega magistrata, 27. 9. 2021

Spominska plošča dr. Juru Hrašovcu

Pred 100 leti je bil izvoljen prvi slovenski župan Mestne občine Celje, dr. Juro Hrašovec. Temu pomembnemu dogodku smo se poklonili tudi v Muzeju novejše zgodovine Celje ter skupaj z Zgodovinskim društvom Celje in Pokrajinskim muzejem Celje organizirali znanstveni simpozij. Ob tej priložnosti smo pod pokroviteljstvom Mestne občine Celje na nekdanjem magistratu odkrili spominsko ploščo, posvečeno prvemu slovenskemu županu Celja in prelomnim dogodkom v prevratnih časih ob koncu prve svetovne vojne. **M. P.**

Foto: Slane Rezman

Razstava bo na Dunaju na ogled do 18. 1. 2022

Alma na Dunaju izjemno lepo sprejeta

V muzeju Weltmuseum Wien je bila sredi septembra odprta razstava Alma M. Karlin - Einsame Weltreise / Alone Around the World / Sama okoli sveta. Razstava je zasnovana tako kot monografija Neskončno potovanje Alme M. Karlin: življenje, delo, zapuščina, katere avtorica je Barbara Trnovec, kustosinja Pokrajinskega muzeja Celje. Mednarodna razstava je plod sodelovanja enega najuglednejših evropskih muzejev Kunsthistorisches Museum Wien ter muzeja Weltmuseum Wien in Pokrajinskega muzeja Celje, ob podpori Veleposlaništva RS na Dunaju in Slovenskega kulturno-informacijskega centra v Avstriji. **B. T.**

Zloščeno do visokega sijaja

V Stari grofiji je od 14. oktobra na ogled občasna razstava o kositrnih predmetih iz zbirk Pokrajinskega muzeja Celje. Razstavljeni predmeti zajemajo obdobje med 17. in 19. stoletjem – čas, v katerem je kositrarska obrt pri nas doživljala svoj največji razcvet in zaton. Za to obrt je značilno, da so jo pri nas v 18. stoletju v veliki meri opravljali iz severne Italije priseljeni obrtniki. Tako je posebna pozornost namenjena delavnici družine Stretti, kajti z njihovim prihodom v Celje je kositrarska obrt v mestu dosegla svoj vrh. Ob razstavi je izšel tudi katalog. **D. M.**

Foto: Nina Sovdat

Žig Johanna Jakoba Strettija

Nova knjiga: Dr. Juro Hrašovec – prvi slovenski župan Celja

V PMC smo maja 2021, ob stoletnici imenovanja dr. Jura Hrašovca za prvega slovenskega župana Celja, odprli pregledno razstavo o velikem Celjanu, ki s svojo življenjsko energijo in več kot šestdesetletnim javnim delovanjem predstavlja nedvomno eno najmarkantnejših osebnosti naše politične zgodovine. Razstava in pravkar izdana knjiga sta svojevrsten poklon velikemu domoljubu, ki je v najtežjih časih mednacionalnih trenj pomembno prispeval k dvigu slovenske narodne zavesti in identitete. **D. Ž.**

Foto: Nataša Zmajer

Mag. Damir Žerič, avtor razstave in knjige

Foto: Josip Pelikan

Na Starem gradu, 1957

150 let turističnega društva Celje

Gospodarski in družbeni razvoj, povezan z industrializacijo, modernizacijo in razvojem prometa, je nudil temelje tudi za razvoj turizma. Leta 1871 je na pobudo celjskega župana dr. Josefa Neckermanna kot prvo na ozemlju današnje Slovenije nastalo Olepševalno društvo v Celju.

V drugi polovici 19. stoletja je Celje, ki je slovelo kot biser na Savinji, premglo kar pet hotelov, štiri kavarne in vrsto gostiln, olepševalno društvo pa je skrbelo za posredovanje turističnih sob in informacij. V sedemdesetih letih 19. stoletja je ob Savinji tudi na pobudo

društva nastalo več kopališč, kostanjev drevored ob desnem bregu Savinje pa je pomenil zasnovo mestnega parka, ki je nato predstavljal eno od točk druženja tedanjega celjskega meščanstva. Tudi po prvi svetovni vojni je društvo skrbelo za lep izgled mesta in si prizadevalo za razvoj turizma. Pomembno je bilo odprtje tujsko-prometne pisarne, ki je od 1929. leta delovala v Šubičevem paviljonu. Mestne oblasti so namreč želele, da turizem postane pomembna gospodarska panoga. Smele načrte je po eni strani preprečila vse bolj onesnažena Savinja, po drugi strani pa bližajoča se druga svetovna vojna. Po vojni je društvo v upravljanje dobilo Stari grad, ki je predstavljal fokus društvenega delovanja v naslednjih desetletjih. Ta turistična točka je bila konec sedemdesetih let med najbolj obiskanimi v državi (leta 1979 je grad obiskalo 166.242 obiskovalcev). Tudi v samostojni Sloveniji je društvo aktivno, izpostaviti velja organizacijo srednjeveških dni na Starem gradu v letih 1998–2006. Zadnjih deset let Turistično in kulturno društvo Celje deluje na Gosposki ulici, nosilni projekti pa so Celjske kraljice, Celjska zgodba in galerija Kvartirna hiša.

MARIJA POČIVAVŠEK

za otroke in organizirala letovanja, bila pobudnica dobrodelnih akcij, delovala v Kolu jugoslovanskih sester in nekaterih drugih društvih ter predavala o ženskem vprašanju in pošiljala prispevke v različne časopise. Ko se je zadnje leto pred smrtjo preselila v Ljubljano, se je za njo izgubila večina materialne zapuščine, zato lahko njeno zgodbo spoznamo le skozi ohranjene drobce in poslednje spomine iz prve roke. **URŠKA REPAR**

Foto: Josip Pelikan

Ženske na mestni promenadi, 1931

Slikarski pogled na kraje ob južni železnici

Razmahu vedutnega slikarstva v 19. stoletju sta botrovali uporaba novih tehnik jekloreza in litografije na eni in razmah zgodovinskih, potopisnih in turističnih knjižnih serij na drugi strani. Ob in po otvoritvi južne železnice so upodabljali kraje ob njej in prav te vedute so pogosto najstarejši pričevalci njihovih vizualnih podob.

Pokrajinski muzej Celje v svoji bogati zbirki vedut hrani tudi album upodobitev krajev ob južni železnici od Dunaja do Trsta. Gre za izredno redek in popolno ohranjen album z naslovom Südbahn – Album. Malerische Ansichten in der Nähe der k.k. Staatsbahn von Wien bis Triest. Izšel je v Trstu okoli leta 1856. V tehniki jekloreza ga je po zamislih in terenskih risanih skicah risarjev Nicolasa Josepha Chapuyja in Bernharda Fiedlerja izdelalo več umetnikov. Poleg originalnega ovitka je v albumu 31 jeklorezov velikosti 26x18 cm. Na današnjem slovenskem ozemlju so ob južni železnici upodobljeni: Maribor, Celje, trg Laško, Rimske Toplice, Zidani Most, Ljubljana, viadukt pri Borovnici,

Joseph Chapuy, Vzhodno celjsko predmestje, jeklorez, okoli leta 1856, inv. št. G/VI-327

Predjamski grad in Postojnska jama. Dvajseti list po vrsti je veduta s pogledom na mesto Celje. Gre za manj običajen pogled na mesto s severovzhoda z razvalinami celjskega gradu na levi in Miklavškim hribom s cerkvijo na desni. Osrednji del upodobitve je namenjen Kalvariji in nekdanjemu Zimovemu mlinu ob vznožju Aljaževega hriba. Identičen ali malo variiran list se pojavlja tudi v različnih knjižnih edicijah, katerih založnik je bil prav tako Lloyd v Trstu.

TATJANA BADOVINAC

Brane Piano

»Angažiranost je nujna«

Brane Piano je samoimenovani tlačanski kronist Celja, sicer pa novinar v pokoju in več kot angažirani Celjan, ki je lansko leto z izdajo knjige Zgodovina Celja in okolice V. – iz zabeležk tlačanskega kronista o prilikah s knezi zapolnil to literarno zgodovinsko vrzel po tretjem delu te iste zgodovine izpod peresa Janka Orožna. Ko smo pričakovali, da bo po vzoru Georga Lucasa stopil še korak nazaj in izdal tudi četrti del, je letos presenetil z distopičnim romanom, katerega čas in kraj vam bo ob branju prav sumljivo znan.

Pa bom začel kar direktno, ker marsikoga zanima: četrti del bo ali ne bo?

Zgodovino Celja in okolice V. začenjam z letom 1992, ko je bila slovenska državnost že realizirana, ko smo še verjeli, da je nad nami le modro nebo. Na več kot 800 straneh je lepo popisano, kako in kaj, predvsem pa kdo nas je v tridesetih letih privedel do sem, kjer smo danes. Da, morda bom Zgodovino Celja in okolice IV. nekoč napisal. Obstaja kup mojih novinarskih besedil o neumnostih iz časov samoupravljanja, delegatskega sistema, razhajanja z Jugoslavijo, vojne v Sloveniji s perspektive province, mojega pogleda na Celje, Savinjsko regijo in ljudi od tukaj.

Kljub temu da ste v prvi knjigi skozi kolumne dodobra opisali celjsko dogajanje med leti 1992–2019, pa iz našega sodelovanja pri razstavi Jeans generacija (2017) dobro vem, da bi bil vaš opis časa med leti 1979–1991 ravno tako, če ne še bolj slikovit. Kako ste doživljali Celje v tem obdobju, že kot tlačan ali še kot puntar?

Takrat sem se vrnil v Celje in v Velenje, kjer sem imel tja odseljene celjske sorodnike in prijatelje iz študentskih let. Odšel sem kot študent, pesnik, bil sem del celjske umetniške alternative sedemdesetih let, vrnil sem se zaradi zaposlitve. Kmalu sem začel pisati kolumne za Novi tednik. Moje takratno novinarsko delo je bilo nekaj vmes. Nisem več bil upornik, a tudi še ne cinični podložnik. Skušal sem biti razumevajoč do deviacij sistema in človeške pogoltnosti, pa mi ni najbolje uspevalo. Neumnosti in brezobzirnosti ni bilo v tistih časih nič manj kakor danes.

Foto: Osebnih arhiv

Proti koncu tistega obdobja, v letih 1987 do 1991, sem bil novinarsko zelo dejaven. Alternativna scena je zamirala in v kasnejših letih postala del proučevanja – tudi vašega muzeja. V Celje so na debatne večere prihajali politiki iz južnih republik, sproščena je bila zasebna podjetniška pobuda, doživljali smo gospodarsko blokado Srbije, fabrike in trgovine so propadale ... Potem je počilo, med vojno sem poročal s prizorišč konfliktov ...

Skozi vaše preteklo udejstvovanje, tako skozi vaše novinarsko kot tudi humanitarno delovanje, se jasno vidi vaša angažiranost. Kako pomembno se vam zdi, da se angažiranost kaže tudi v kulturi, konkretno v muzeju, kot je naš? Kako sami, kot Celjan, uporabljate muzej in kakšna se vam zdi njegova vloga v družbi – smo dovolj angažirani? Morda teže sodim. V Muzeju novejšje zgodovine Celje in v drugih sorodnih ustanovah v regiji sem vedno imel prijatelje in poznal zaposlene, katerih delo spoštujem in cenim – tudi med tistimi, ki jih ni več v Celju. Vezi so nastajale skozi naše delo – njihovo in moje. Domišljam si, da zato, ker so tudi oni cenili, kar sem počel. Muzej novejšje zgodovine Celje je dovolj radoveden in ustvarjalen, išče in najde teme, ki so zanimive in jih premalo poznamo, če sploh. Nove trende v muzeologiji, tudi v vašem muzeju, sem spremljal od blizu in z navdušenjem. Angažiranost je nujna, pri tem pa tudi opredelitev. Ne politična, temveč zlasti

kulturna, prosvetiteljska in intelektualna. Novinarji nismo dolžni le poročati, ampak se tudi opredeliti s pomočjo kritične presoje pravičnosti in resničnosti. To lahko prenesemo tudi na vaš zavod – je res, je prav, lahko koristi okolju, v katerem delujete? Mislim, da delate izjemno dobro. Kot rečeno pa je moj odnos zaznamovan z osebnimi znanstvi. Pogosteje kot na ogledih razstav in debat sem pri vas pri kom na kavi in pogovoru ...

Lansko leto je imel MnZC priložnost, da izda vašo Zgodovino Celja in okolice V., v letošnji jeseni pa se ravno tako že veselimo vaše predstavitev novega romana O časopisu, pivu in vesolju nasploh na enem od bližnjih muzejskih kavarniških večerov. Vas je za izdajo tega romana inspiriral čas, v katerem živimo danes, ali čas, v katerem smo živeli prej? Oba se namreč zdita precej distopična ne glede na to, s katere perspektive ju pogledamo.

Zapakiran je v znanstvenofantastično zgodbo – zavedam se, da zaradi tega kakšnemu bralcu ne bo blizu. A v bistvu gre za družbeno kritičen roman o časopisih, novinarjih, plenjenju gospodarstva, poskusih vzpostavljanja avtoritarne oblasti in za pripoved o napuhu človeštva na neki skali na obrobju Rimske ceste. Pisal sem ga v času zaprtij zaradi epidemije, kar je vplivalo na moje oblikovanje neke možne družbe naše jutrišnje prihodnosti. Lahko ga berete kot razlago in kot svarilo. **SEBASTJAN WEBER**

Celjski večeri 1989–1993

V prelomnem obdobju jugoslovanske krize in osamosvajanja slovenske države je Jože Volfand, novinar in publicist, moderiral niz pogovornih večerov, imenovanih Celjski večeri.

Po vzoru Štihovih večerov, ki so jih v osemdesetih letih 20. stoletja pripravljali v ljubljanskem hotelu Slon, je Volfand v hotelu Evropa v Celju gostil znane obraze s političnega, kulturnega in gospodar-

Foto: Egon Horvat

Jože Volfand v pogovoru z gosti (z leve proti desni): Jože Volfand, Marko Voljč, Milan Kučan, Jožica Puhar, Dimitrij Rupel, Anton Rojec, Ivan Bizjak

skega področja iz Slovenije in tudi drugih republik takrat že praktično razpadle Jugoslavije. Pogovori so bili odmevni, celo mednarodno prepoznani, na njih so se dotikali perečih problemov tedanjega časa in o njih kritično razpravljali.

Gost prvega večera, 5. oktobra 1990, je bil dr. Janez Drnovšek, takratni predsednik predsedstva SFRJ, sledili pa so mu, med drugim, Milan Kučan, Franjo Tuđman, Alija Izetbegović, Kiro Gligorov, Stipe Mesić, Janez Janša, Jelko Kacin, dr. Alojzij Šuštar, dr. Spomenka Hribar, dr. Dimitrij Rupel in mnogi drugi. Serija Celjskih večerov, ki so bili zaradi svoje aktualnosti vedno dobri obiskani in tudi medijsko odmevni, se je zaključila v začetku leta 1993.

Spomine na goste in večere, tudi tiste iz zakulisja, je Jože Volfand v letošnjem letu zbral in zapisal v knjigi *Odkrito in zakrito v času osamosvajanja Slovenije – Celjski večeri 1989–1993*, ki jo je avtor z gosti predstavil v začetku oktobra v Celjskem domu. Ob izdaji knjige so se povezale tri celjske institucije: Muzej novejšje zgodovine Celje, Fit media d.o.o. in Zgodovinski arhiv Celje. **KATJA PUR**

Razstava ob evropskem letu železnic

Evropski parlament je decembra lani podprl predlog Komisije, da se leto 2021 imenuje za evropsko leto železnic. Odločitev je povezana s prizadevanji EU, da spodbuja okolju prijazne načine prevoza in v skladu z evropskim zelenim dogovorom doseže podnebno nevtralnost do leta 2050.

Foto: Vena Zerkó

Načrtovane so številne dejavnosti za promocijo železnic, temu projektu smo se pridružili tudi v Pokrajinskem muzeju Celje. Vlak, *Connecting Europe Express*, ki ob evropskem letu železnic simbolizira povezovalno moč železnic, je 2. septembra odpehal iz Lizbone. Na svoji poti se bo ustavil v 40 mestih, v 26 evropskih državah. 24. septembra je vlak obiskal tudi Ljubljano in tam smo bili del svečane prireditve tudi mi, z našo razstavo!

Ob podpori Ministrstva za infrastrukturo in Slovenskimi železnicami smo pripravili razstavo ob 175-letnici prihoda prvega vlaka na slovensko ozemlje. Z razstavo opozarjamo na vlogo, ki jo je železnica imela na gospodarski in širši družbeni razvoj Celja in regije. Spomnili smo na nedavna obsežna obnovitvena dela na železniškem odseku Celje–Zidani Most. Predstavljen je tudi projekt nakupa novih vlakov, s katerimi bodo vse prednosti železniškega potniškega prometa še bolj približali potnikom. Slovenske železnice so v letih 2018 in 2019 s švicarskim proizvajalcem vlakov Stadler podpisale pogodbo o nakupu 52 potniških vlakov, s čimer se je začela največja prenova voznega parka Slovenskih železnic v samostojni Sloveniji. **DAMIR ŽERIC**

Razstava "Ko železna pride cesta" na železniški postaji v Ljubljani

Pogled od zunaj

Anton Perko v Pokrajinskem muzeju v Celju

Obujanje spomina na Antona Perka, na Vranskem rojenega slikarja, mornarja in dvorjana, je leta 2020 z obsežno razstavo podprl Pokrajinski muzej Celje, ki je bil do nedavna edini slovenski muzej, ki je hranil Perkova likovna dela. Razstava, posvečena temu slovenskemu slikarju v različnih službah cesarskega dvora, je od septembra na ogled tudi v Pomorskem muzeju »Sergej Mašera« v Piranu.

Anton Perko je bil rojen leta 1833 v graščini Podgrad pri Vranskem, leta 1905 pa je umrl v Dubrovniku, kjer je preživel svoja zadnja leta. Njegova zgodba bi ostala pozabljena, če ne bi leta 2013 Dubrovnikiška knjižnica prejele bogato zapuščino 724 njegovih del.

Foto: Natasa Zmahar

Odprtje razstave o Antonu Perku. Slavko Košenina prvi z leve.

V Dubrovniku, kjer je bil pred upokojitvijo tudi upravitelj bližnjega otoka Lokrum, so se mu poklonili z razstavo, katalogom in filmom. Tako je vest o našem rojaku, o njegovih funkcijah in zaupanju, ki ga je užival s strani habsburškega dvora, dosegla tudi Vransko in mene. To me je spodbudilo k raziskovanju skoraj pozabljenega človeka, za katerega sem tu in tam slišal kot otrok na rojstnem Vranskem. Pri odkrivanju Antona Perka je pomembno vlogo odigral Pokrajinski muzej Celje, na katerega sem se obrnil za pomoč in sodelovanje.

Perko je leta 2020 dobil tudi prvo monografijo izpod peresa dr. Sanje Žaja Vrbič iz Dubrovnika in dr. Petra Zimmermanna. Pod vodstvom višje kustosinje Gabrijele Kovačič in direktorja Staneta Rozmana pa je Celjski muzej pripravil prvo celovito razstavo Perkovih del, RTV Slovenija pa je lani jeseni o njem posnela dokumentarno oddajo Sledi.

SLAVKO KOŠENINA

Pokrajinski
muzej Celje

Muzejski trg 1,
Celje

Trg Celjskih
knezov 8,
Celje

Steklo v muzejski trgovini

Muzej novejše
zgodovine Celje

Prešernova ul. 17
Celje

Nova ponudba v muzejski trgovini ob razstavi Hermanov bonton

»Pristneži« v Fotohiši Pelikan

Arheologi Pokrajinskega muzeja Celje odkrivajo dediščino Kelto v Slatini v Rožni dolini.

Praznjenje Fotohiše Pelikan pred začetkom gradbenih del

Župan Bojan Šrot in predsednik RS Borut Pahor z avtorico Darjo Jan na razstavi Tri zvezde treh desetletij

Utrinek z znanstvenega simpozija o dr. Juru Hrašovcu in njegovem času

Otvoritev razstave Alma M. Karlin: Sama okoli sveta v dunajskem muzeju Weltmuseum

Izjemno medijsko zanimanje za razstavo o dr. Juru Hrašovcu

Otroške ustvarjalnice v Pokrajinskem muzeju Celje

Nagradno vprašanje:

Katera turistična točka v Celju je bila konec sedemdesetih let 20. stoletja med najbolj obiskanimi v državi?

Odgovor

Ime in priimek

Naslov

Odgovore pošljite do točka, 2. novembra 2021, na naslov Muzej novejšje zgodovine Celje, Prešernova ulica 17, 3000 Celje, s pripisom »Nagradno vprašanje«. Tri izmed pravih odgovorov bomo nagradili z darilom iz naše muzejske trgovine in z dvema brezplačnima vstopnicama. Nagrajenci bodo obveščeni po pošti. Osebnostne podatke nagrajencev bomo uporabili izključno za namen obveščanja o nagradni igri.

Nagrajenci iz prejšnje številke so: **Sonja Hribernik, Nika Franc in Mensija Lazič**, vsi iz Celja. Nagrade vas čakajo v muzejski trgovini Muzeja novejšje zgodovine Celje.